

[Jørgen Jensen.]

kede adgang til at henlægge til investeringsfunds. Jeg har aldrig set tegn derpå. Jeg har hvert eneste år omkring nytår set, at nu anskaffer den og den direktør sig et stort automobil, men det er min overbevisning og mit skøn, at dette betyder så uendelig lidt. Jeg har set et enkelt eksempel på, at også en større industrimand har sagt, at der burde måske på det ene eller det andet område gøres lidt i så henseende, men jeg kan da forsikre den højtærede økonomiminister om, at så at sige hele industrien, i hvert fald den del af den, der tæller, virkelig ud fra saglige synspunkter synes, at det ville være urimeligt og forkert at rokke ved disse regler.

Baunsgaard: Jeg vil da gerne som svar på det, som den højtærede økonomiminister før sagde, erklære mig enig i, at den nuværende fordelingsnøgle i anvendelsen af de økonomiske midler ikke skal være uforanderlig. Det gælder både i forholdet mellem de offentlige og de private investeringer og mellem det offentlige og det private driftsforbrug. Det er indlysende, at man ikke i et samfund, der er inde i en så voldsom strukturel ændring som det danske, kan fastholde en én gang opnået fordelingsnøgle.

Det gælder selvsagt også spørgsmålet om afskrivninger, hvor jeg ikke kan andet end være enig med den højtærede økonomiminister i, at det selvfølgelig må med i en samlet vurdering. Jeg advarer blot imod at tro på, at vi ved forudfattede politiske beslutninger kan dirigere investeringerne nøjagtigt derhen, hvor vi ønsker det. Jeg er imidlertid villig til en drøftelse af, om det eksempelvis er lige rimeligt at opretholde de samme gunstige afskrivningsregler i varelagre som i investeringer, der kan fremme en fremtidig produktivitet. Det er klart ting, der må med i en drøftelse.

Den højtærede trafikminister var inde på spørgsmålet om, at den voksende bilpark stiller krav, også om kommunale veje. Det er da rigtigt og helt indlysende, at det må den gøre. Jeg ville blot, hvis den højtærede trafikminister havde været her, have mindet om, at heller ikke her kan det nytte at lade fordelingsnøglen være én gang given. Det kan jo godt være, at man her må ind i en prioritering. Jeg må indrømme, at det har overrasket mig at se — efter at man har

taget nogle af vejanlæggene fra de kommunale myndigheder for at gøre dem til 100 pct. statsopgaver — at de kommunale vejjudgifter alligevel stiger, og at statens refusion til kommunerne stiger ikke ubetragteligt. Det er den slags ting, som jeg synes må med. Det kan nemlig godt være, at vi er ved at være inde i en periode, hvor anlæg af motorveje må have en større prioritet end i dag over for de kommunale veje. Det var kun det, jeg ville have sagt med mine bemærkninger før om også at tage det med i vurderingen. Jeg møder ikke med en forudfattet mening om, hvad resultatet skal være, men vil selvsagt være modtagelig for yderligere dokumentation og argumentation.

En bemærkning vil jeg gerne gøre til den højtærede trafikminister, som svarede det ærede medlem hr. Aksel Larsen, idet han sagde, at når man skulle anlægge en tunnelbane, kunne det selvfølgelig ikke være meningen, at man skulle vente på, at det var færdigt alt sammen, og at intet måtte tages i brug, før det hele var færdigt. Kunne den højtærede trafikminister ikke forsøge at lade det synspunkt vinde større indpas i spørgsmålet vedrørende de igangværende S-baner i København?

Aksel Larsen: Jeg har nu ikke så meget at bebrejde den højtærede minister for offentlige arbejder vedrørende vejene. Efter det, jeg fik ud af hans svar, forekom det mig, at hans svar åbnede en mulighed for, at der vil blive foretaget forandringer med hensyn til anvendelsen af de midler, der bruges til vejbygning, således at udbygning af det sekundære vejnet ikke sker i samme udstrækning som nu, men at der bliver anvendt en forholdsvis større del af midlerne til det mere nødvendige vejnet. Hvis det er tilfældet, så går det jo i den retning, jeg synes det bør gå.

Det gør det åbenbart også, hvis jeg skal tro ministerens udtalelse vedrørende Salling-sundbroen. Man kan kun beklage, at hele kommissionsarbejdet — undskyld, jeg siger det — har forsinket påbegyndelsen af denne bro med 20-30 år. Men der må efter det, der nu er sagt, være håb om, at den kommer.

Hvad tunnelbanen angår, vil jeg tillade mig at give ministeren et råd, nemlig at det ikke altid vil være rigtigt at afvente